

ρεῖ δὲν ἔπεται ὅτι δικαιοῦνται ν' ἀδιαφοροῦν ἐγκληματικῶς καὶ τὰ ὑγιᾶ στοιχεῖα τῆς κοινωνίας. Ἴδου οἱ ἀδελφοὶ Ἴταλοὶ οἱ μᾶλλον προηγμένοι καὶ ἐπὶ πολιτισμῶ καὶ ἐπὶ βλασφημίᾳ προηγήθησαν, ἐχάραξαν τὴν ὁδὸν καὶ μᾶς καλοῦν ἵνα τοὺς μιμηθῶμεν καὶ ἀκολουθήσωμεν. Μᾶς ἐπιτρέπεται ν' ἀναβάλλωμεν καὶ ν' ἀδιαφορήσωμεν ;

Ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΕΧΘΡΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

Ἐὰν ὁ Χριστιανισμὸς ἦτο κατὰ τῆς ιδιοκτησίας τότε δὲν θὰ ἔλεγεν ὁ Κύριος νὰ ἐλεοῦν τοὺς πτωχοὺς, νὰ ἐνδύουν τοὺς γυμνοὺς... ἔφ' ὅσον ὅλοι θὰ ἦσαν ἴσοι. Ἐκ τῆς παραβολῆς δὲ τῶν ἐργατῶν τοῦ ἀμπελῶνος βλέπομεν ὅτι ὁ ἀμπελοργὸς κατὰ τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου ἦτο ἐλεύθερος νὰ διαθέσῃ κατὰ τὸ δοκοῦν τὴν περιουσίαν του. Ἐὰν δὲ εἰς τὸν πλούσιον νεανίσκον εἶπε νὰ πωλήσῃ τὰ **ὑπάρχοντά του** καὶ νὰ τὰ δώσῃ τοῖς πτωχοῖς καὶ νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ, τὸ εἶπεν ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι ὁ νέος ἐκεῖνος ἐξήτει τὴν ἀποστολικὴν τελειότητα καὶ αὐταπάρνησιν, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἵνα τὸν διδάξῃ καὶ δι' αὐτοῦ καὶ ἡμᾶς πόσον ἐπικίνδυνον εἶναι ἡ κακὴ τοῦ πλοῦτου χρῆσις καὶ ἡ τυφλὴ εἰς τὸ ἄρμά του προσκόλλησις. Ἄν ἔλλειπεν ἡ ιδιοκτησία καὶ ὅλοι ἦσαν ἴσοι καὶ τῆς ἀνάγκης, ὡς ἦδη ἐν Ρωσσίᾳ, τότε πῶς θὰ εἶχομεν τὰ τόσα φιλανθρωπικὰ καταστήματα κ.λ.π. ἔργα εὐποιίας ; Λέγων ὁ Κύριος νὰ μὴ μεριμνῶμεν διὰ τὴν αὐριον ἐννοεῖ νὰ μὴ εἴμεθα εἰς ἀγωνιώδη μερίμνα διὰ τὰ ἐφήμερα καὶ ἄδηλα καὶ ἀδιαφοροῦμεν διὰ τὴν ψυχὴν. Ὅστε ἡ θρησκεία τοῦ Χριστοῦ δὲν καταδικάζει τὴν ιδιοκτησίαν διότι οὔτε ὁ πλοῦτος εἶναι τι καθ' ἑαυτὸν κακὸν οὔτε ἡ πτωχεία εἶναι καθ' ἑαυτὴν ἀρετὴ. Ὁ Παράδεισος δὲν εἶναι μονοπώλιον διὰ τοὺς πτωχοὺς οὔτε ἡ κόλασις δι' ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς πλουσίους· ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα καὶ ὄχι κατὰ τὰ πλοῦτη του θὰ κριθῇ. Συμπαθεῖ μᾶλλον πρὸς τοὺς πτωχοὺς διὰ τὴν δυστυχίαν των ὡς ἀκριβῶς ἡ φιλόστοργος μήτηρ ἀγαπᾷ ὅλα τὰ παιδιά ἀλλὰ περιποιεῖται περισσότερο τὸ ἀσθενὲς καὶ καχεκτικόν, δι' ὃ μακαρίζει τοὺς πτωχοὺς καὶ ταλανίζει τοὺς πλουσίους διὰ τὴν

σκληροκαρδίαν των. Ὁ μὴ προνοῶν περὶ τῶν ἄλλων ἔστι ἀπίστου χείρων καὶ ἀνθρωποκτόνος, λέγει ἡ Γραφή. Ἰνώρισμα δὲ τῶν μαθητῶν εἶναι ἡ **ἀγάπη** ἀναμεταξύ των, λέγει ὁ ἴδιος ὁ Χριστός.

Ναί, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ιδιοκτησία πρέπει νὰ γίνηται ὀρθὴ ταύτης διαχείρισις καὶ χρῆσις· δηλ. κοινωνοφελὴς καὶ ὄχι ιδιοτελής· πρέπει σὶ πλούσιοι νὰ ἦναι μεταδοτικοὶ καὶ νὰ διατηροῦν ἔστω καὶ περισσεύματα, ἀλλὰ χωρὶς οἱ ἄλλοι ὅμως νὰ πεινοῦν.

Ἡ εἰκὼν τοῦ Παύλου παραβάλλοντος τὴν κοινωνίαν πρὸς τὸ ἀνθρώπινον σῶμα εἶναι λίαν ἀριστοτεχνικὴ καὶ παραστατικὴ. Οὔτε ὄλον τὸ σῶμα δύναται νὰ εἶναι κεφαλὴ οὔτε ὄλον πόδες ἢ χεῖρες κ.λ.π. ἀλλ' ὅλα εἶναι χρῆσιμα καὶ ἀπαραίτητα ἵνα ζήσῃ τὸ ὄλον σῶμα. Ὅστε κατ' ἀνάγκην, διὰ τῆς ἀρμονικῆς συνεργασίας τῶν διαφόρων κοινωνικῶν τάξεων θὰ προοδεύσῃ ὁ κόσμος.— **Οὐκ ἐνὶ ἄρσεν καὶ θῆλυ, δοῦλος καὶ ἐλεύθερος... ἀλλὰ πάντες ἴσοι ἐν Χριστῶ...** βροντοφωνεῖ ὁ Οὐρανοβάμων Παῦλος. Τίς ἐκ τῶν μεγάλων Σοσιαλιστῶν συγγραφέων καὶ κηρύκων εἶναι πτωχὸς καὶ ἄνευ ιδιοκτησίας ; Οὐδεὶς, ὅλοι εἶναι ἐκατομμυριοῦχοι καὶ παίζουν μὲ τὴν δυστυχίαν τοῦ λαοῦ καὶ ζητοῦν νὰ τὸν ἐκμεταλευθῶν. Τί ἔγεινεν ἐν Ρωσσίᾳ ; Εἶπον ὅτι θὰ ἐξαλείψουν τὴν πτωχείαν, ἐν ᾧ πράγματι τὴν ἐπηύξησαν ἐπικινδύνως. Οἱ Ρωσσοεβραῖοι ἀρχηγοὶ δὲν εἶναι δισεκατομμυριοῦχοι σήμερον ἐπ' αὐτοκινήτων, ζῶντες ἐν πάσῃ γλιδῇ καὶ εὐμαρείᾳ ; Αὐτοὶ δὲν ἀγνικατέστησαν εἰς τὰ πλοῦτη τοὺς Δούκας καὶ μεγιστάνας τοῦ Τσαρικοῦ καθεστώτος ; Ἀλλαξεν ὁ Μανωλιὸς καὶ ἐφόρεσε τὰ ροῦχά ἄλλοιῶς...

Ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς ὅστις πράγματι συμπονεῖ διὰ τοὺς δυστυχεῖς πτωχοὺς **δὲν εἶχε ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ**. Ἦτο πάμπτωχος, ἄνευ στέγης, καὶ κάποτε δὲν εἶχε οὔτε μίαν δραχμὴν διὰ νὰ πληρώσῃ τὸν φόρον τοῦ Καίσαρος, ὡς ἀναφέρουν τὰ Εὐαγγέλια. Ἄλλως τε κατὰ τὸν Ἰησοῦν ἡ **βασιλεία τοῦ Θεοῦ**· ἡτις ἀποτελεῖ τὸ ἰδεῶδες τοῦ Χριστιανισμοῦ **οὐκ ἔστι βρώσις** καὶ πόσις καὶ οὔτε ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. « **Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου.** » Τὸ ἰδεῶδες τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τὸ κέντρον εἰς ὃ ἀποβλέπει εἶναι ἡ ψυχὴ, ἐν ᾧ τὸ ἰδεῶδες τοῦ Σοσιαλισμοῦ εἶναι ἡ κοιλία. Κατὰ τὸν Χριστιανισμὸν ὁ ἀνθρώπος εἶναι κυρίως πνευ-

ματικὸν ὄν, ἐν ᾧ κατὰ τὸν Σοσιαλισμὸν εἶναι πεπτικὸν σύστημα!!

Ὁ πλοῦτος ἐξετάζεται ἀπὸ ἠθικῆς καὶ ὄχι ἀπὸ ὑλικῆς ἀπόψεως. *Τί ὠφελήσει ἀνθρώπον ἂν κερδίσῃ τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; Τοὺς πτωχοὺς πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν...* λέγει ὁ Χριστὸς θέλων νὰ τονίσῃ ὅτι ἡ ἀπόλυτος ἐξίσωσις εἶναι φύσει ἀδύνατος, ἀλλὰ πρέπει νὰ βαστάζωμεν τὰ βάρη ἀλλήλων. Καὶ εἰς τὴν ἐλεημοσύνην προσέχει ἂν γίνηται ἀπὸ καρδίας διότι ἰλαρὸν δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεὸς... δι' ὃ καὶ τὴν πνευμ. φιλανθρωπίαν δηλ. τὸ εὐαγγελίζεσθαι, θεωρεῖ ἀνωτέραν τῆς ὑλικῆς. Τοὺς πτωχοὺς ἀποκαλεῖ ἀδελφούς, καὶ τὴν φιλανθρωπίαν θεωρεῖ ἀτομικὴν, θεωρεῖ δὲ ἀνοησίαν τὸ θησαυρίζειν ἐπὶ γῆς καὶ καλεῖ πάντας τοὺς κοπιῶντας καὶ πεφορτισμένους ἵνα ἀναπαύσῃ παρ' ἑαυτῶν ἀλλὰ παρ' ὅλα ταῦτα ἅτινα πρῶτος αὐτὸς ἐφήρμοσε δὲν ἐκήρυξε τὴν κατάργησιν τῆς ἰδιοκτησίας.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Τὸ Σοσιαλιστικὸν δόγμα τὸ ἐκπηγάσαν ἐκ τῆς Γαλλ. Ἐπαναστάσεως ὑπόσχεται ἐλευθερίαν, ἰσότητα καὶ ἀδελφότητα καὶ ταῦτα ἀποτελοῦν τὸ ἔμβλημα τῆς Σοσιαλιστικῆς ἰδεολογίας. Ἄλλ' ἀποδίδεται τελεία ἐλευθερία διὰ τῶν Σοσιαλιστικῶν θεωριῶν καὶ εἶναι δυνατὸν καὶ δίκαιον ἢ ἀπόλυτος ἐλευθερία; Ἐν πρώτοις συντρίβεται ἡ ἀτομικὴ ἐλευθερία καὶ εἶναι ἕκαστος ὑποχρεωμένος νὰ κάμνη ὄχι ὅ,τι θέλει, ἀλλ' ὅ,τι τοῦ ἐπιβάλλουν οἱ ἄλλοι, τὸ σύνολον. Δὲν εἶναι ἐλεύθερος ἕκαστος ν' ἀσχοληθῇ εἰς οἵανδήποτε τέχνην ἢ ἐπιστήμην ἔχει κλίσιν. Δὲν εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἐγερθῇ καὶ νὰ ἀναπαυθῇ ὅταν θέλῃ. Νὰ ὑπάγῃ ὅπου θέλει, ἀλλ' ὡς ἄλογα καὶ ἄψυχα ὄντα ὑπὸ τοῦ Μπολσεβικικοῦ Κράτους ἄγονται καὶ φέρονται ὅπουδήποτε μόνον τὸ Κράτος θέλει. Ὡστε καὶ τὸ ἐλάχιστον ἔγχος τῆς ἐλευθερίας ἐκλείπει ἀντὶ νὰ παρέχεται ἀπόλυτος ἐλευθερία, ὡς ἰσχυρίζονται καὶ ὑπόσχονται οἱ Μπολσεβίκοι. Ἄλλὰ καὶ ἡ ἀπόλυτος ἐλευθερία εἶναι ἀνέφικτος καὶ ἀδίκος. Μόνον σχετικὴ ἐλευθερία ὑπάρχει καὶ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ. *Ἡ δέσμευσις χορηγεῖ τὴν ἀληθῆ ἐλευθερίαν*, λέγει εἰς μέγας σοφὸς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος. Ἐὰν ὁ κακοῦργος π. χ. ὁ κλέπτης, ὁ αἰσχρὸς, ἦτο ἐλεύθερος, τί εἶδους ἐλευθερία θὰ ἦτο αὐτῆ; Ἡ ἄκρατος ἐλευθερία εἶναι ὀλεθρία ὥστε ὑπόσχεται ἀδύνατον, ψευ-

δῆ καὶ ἐγκληματικὴν ἐλευθερίαν ὁ Μπολσεβικισμός.

ΙΣΟΤΗΣ

Ἄλλ' ἐκτὸς τῆς ἐλευθερίας ὑπόσχεται καὶ τελείαν ἰσότητα μεταξὺ τῶν ὁπαδῶν του. Ἄς ἐξετάσωμεν, εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ τελεία ἰσότης ὡς ἰσχυρίζονται οἱ Μπολσεβίκοι; καὶ ὅλοι νὰ ἔχον ἴσα δικαιώματα καὶ καθήκοντα; Εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκμηδενισθῇ ἡ ἀτομικὴ ὑπόστασις ἕκαστου ἀνθρώπου; Εἶναι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι πεπροικισμένοι διὰ τῶν αὐτῶν δυνάμεων, διὰ τῶν αὐτῶν κλίσεων καὶ ἰδιοτήτων, ὥστε ν' ἀξιῶσωμεν νὰ ἔχον ὅλοι τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα; Μεταξὺ ὄλων τῶν ἀνθρώπων ὑπάρχει ὄχι μόνον σωματικὴ ἀλλὰ καὶ πνευμ. διαφορὰ. Αἱ ἀτομικαὶ διαφοραὶ δὲν ἐξαλείφονται οὔτε ἰσοπεδώνονται ἐξωτερικῶς καὶ δι' ἀνατροφῆς. Τὰ τέκνα τῶν αὐτῶν γονέων ἀνατρεφόμενα ὑπὸ τὰς ἰδίας συνθήκας, ἔχουν ἕκαστον ἰδίας ἐλλείψεις, τάσεις, κλίσεις καὶ προσόντα. Οὐδέποτε σχεδὸν ἔχουν ἰσότητα ἢ ταυτότητα ἀντιλήψεων καὶ κατευθύνσεων πόσῳ μᾶλλον οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι οἱ ἀνατρεφόμενοι ὑπὸ ἐντελῶς διαφόρους συνθήκας ἕκαστος; Ἐνὸς ἕκαστου ἡ *φτιασία* εἶναι δι' ὠρισμένην κατεύθυνσιν πῶς θὰ τῷ ἐπιβάλλωμεν ἡμεῖς ἀντίθετον κατεύθυνσιν; Εἶναι ἀδύνατον νὰ σταθῇ κοινωνία ἔχουσα δεσμοὺς μηχανικοὺς καὶ ἐξωτερικοὺς καὶ ὄχι ἠθικοὺς καὶ ἐσωτερικοὺς. Μόνον διὰ τῆς ἀνισότητος τῶν μελῶν, διὰ τῆς διαφορᾶς τῶν χαρακτήρων, διὰ τῆς ποικιλίας τῶν τάσεων καὶ ἀσχολιῶν, ἀποτελεῖται ἡ ἁρμονία καὶ ἡ κανονικὴ ζωὴ καὶ λειτουργία τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Μόνον ἢ ἐκ τῆς ἁμαρτίας προκύψασα ἀνισότης δύναται καὶ πρέπει νὰ διορθωθῇ τὸ συντομώτερον.

Ἡ μεγαλύτερα ἀνοησία ἀλλὰ καὶ ἐγκληματικότης, ἂν πρὸς στιγμὴν ἐπιτευχθῇ, εἶναι ἡ θεωρία ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ ἀρθῇ τελείως ἡ κοινωνικὴ ἀνισότης. Βεβαίως πολλάκις ἐπικρατεῖ ὑπὲρ τὸ δέον ἢ μᾶλλον παρὰ φύσιν ἀνισότης ἣτις εἶναι κακὸν καὶ πρέπει νὰ ἐκλείψῃ, ἀλλ' ἐκ τοῦ ὅτι ὑπάρχει ἐν κακὸν δὲν ἔπεται ὅτι δικαιούμεθα νὰ τὸ θεραπεύσωμεν δι' ἐτέρου ἀνοήτου καὶ ἐγκληματικοῦ κακοῦ. Πρέπει βεβαίως νὰ παύσῃ ἡ καταδυνάστευσις τοῦ πτωχοῦ καὶ ἀσθενοῦς ἀλλ' ὄχι διὰ νὰ ἀρχίσῃ ἡ καταδυνάστευσις τοῦ πλουσίου καὶ ἰσχυροῦ. Τὸ κακὸν τῆς ἀνισότητος εἶναι ἠθικὸν καὶ ἐσωτερικόν. Τὸ ἀναφέρει ὁ Οὐρανοβάμων Παῦλος

βροντοφωνῶν τὰ ἑξῆς: «Βλέπω ἕτερον νόμον ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ γοῦς μου καὶ αἰχμαλωτίζοντά με τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας... καὶ οὐ γὰρ ὁ θέλω ποιῶ ἀλλ' ὁ μισῶ τοῦτο πράσσω». Ἐφ' ὅσον ὑπερισχύει καὶ νικᾷ καὶ κυριαρχεῖ ἡ ἁμαρτία, ἐπὶ τοσοῦτον ἡ καταδυναστευσις καὶ ἀνισότης θὰ ὑφίσταται καὶ τραχύτερα θὰ καθίσταται. Ἐφ' ὅσον δὲν ἐπικρατεῖ ἡ χριστ. τελειότης, ἡ ἄρσις τῆς δυστυχίας εἶναι ἀδύνατος. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν φύσιν λαμβάνομεν σπουδαῖα διδάγματα περὶ τῆς ἐν τῇ ἀνισότητι ἁρμονίας. Ἐὰν οἱ ἀστέρες ὅλοι π.χ. ἦσαν ἴσου μεγέθους θὰ ἐπεκράτει ἁρμονία; δὲν θ' ἀνετρέποντο αὐθωρεῖ ὄλα; Ἐὰν αἱ ρίζαι τῶν δένδρων ἦσαν ὅλα ἴσου πάχους θὰ ἐτρέφετο καὶ θὰ συνετηρεῖτο τὸ δένδρον; ὄχι. Ἐὰν τὰ δάκτυλα τῆς χειρός, τῶν ποδῶν κ. λ. π. ἦσαν ἴσα ὄλα θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἐργασθῶμεν; ὄχι βεβαίως. Ὡστε οὕτω καὶ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἡ ἀνισότης εἶναι φυσικὴ καὶ ἐπίκτητος μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι μόνον διὰ τῶν ἐλευθέρων χριστ. ἐντολῶν ρυθμίζεται ἐποφελῶς καὶ δικαίως διὰ τὸ κοινωνικὸν συγκρότημα.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ

Λέγουν ὅτι θὰ ἐπιβάλλουν τὴν ἀδελφοποίησιν τῶν λαῶν, ἀλλὰ ἐπιβάλλεται διὰ τῆς βίας ἢ ἀγάπῃ; Καὶ εἶναι δυνατόν νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ ἀγάπη μὲ τὰ βίαια μέτρα τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλουν καὶ θέτουν εἰς κίνησιν οἱ Σοσιαλισταί; Ἡ ἀγάπη εἶναι ὁ σύνδεσμος τῆς τελειότητος καὶ τῆς κοινωνικῆς ἁρμονίας. Πῶς θὰ ἀδελφοποιηθοῦν οἱ λαοί; διὰ τῶν ἐπαναστάσεων, διὰ τοῦ αἱματοκυλίσματος, διὰ τῶν φυλακίσεων, διὰ τῶν διωγμῶν, διὰ τῆς βίας καὶ ἀναρχίας, ἅτινα μεταχειρίζεται ὁ ἐφηρμοσμένος Σοσιαλισμὸς τῆς Μπολσεβικικῆς Ρωσσίας. Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ ἀδελφικὴ σύμπνοια μεταξὺ τῶν δύο ἀλληλομαχομένων μεριδῶν ἐφ' ὅσον ὁ Σοσιαλισμὸς εἰσάγει τὸ σφυρὶ καὶ τὸ δρεπάνι, τὴν βόμβαν καὶ τὴν μάχαιραν πρὸς λύσιν τῶν διαφορῶν; Ὁ ἐπιμελής καὶ φιλότιμος εἶναι δυνατόν ν' ἀνέχηται νὰ τρέφεται εἰς βάρους του ὡς κηφήν ὁ ἀμελής καὶ ράθυμος, διότι τοιοῦτοι χαρακτήρες ὑπάρχουν καὶ θὰ ὑπάρχουν πάντοτε καὶ μεταξὺ τῶν πλουσίων καὶ μεταξὺ τῶν πτωχῶν; Ἐκαστος ἄνθρωπος ἔχει διάφορα τάλαντα καὶ εἰς ποιὸν καὶ εἰς ποσόν. Ἀλλὰ μὴπὼς μόνον ἡ στέρησις φέρει τὴν δυστυχίαν; Δὲν ὑπάρχουν πολλοὶ πτωχοὶ σχετικῶς εὐτυχεῖς καὶ ἀφ' ἑτέρου πολλοὶ πλούσιοι τελείως δυστυχεῖς; Εἶναι δυνατόν καὶ δίκαιον γὰρ βαστάζου

ἀλλήλων τὰ βάρη καὶ νὰ συνδέωνται ἀδελφικῶς οἱ διάφοροι καὶ ὅλως ἀντίθετοι χαρακτήρες;

ΑΜΦΟΤΕΡΑ ΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΠΟΛΕΜΙΑ

Καὶ ὁ Χριστιανικὸς Σοσιαλισμὸς καὶ ὁ Μπολσεβικικὸς τοιοῦτος εἶναι καθαρῶς ὑλιστικὰ συστήματα καὶ ἀποβλέπουν μόνον εἰς τὰ γῆινα καὶ οὐδόλως εἰς τὰ οὐράνια. Καὶ τὰ δύο συστήματα κρίνουν ἑλλειπῶς καὶ μονομερῶς διὰ τὸν Χριστιανισμόν. Ὁ μὲν Χριστ. Σοσιαλισμὸς εἶναι ὑπουλὸς φίλος καὶ ἀφανῆς ἐχθρὸς καὶ ἐπομένως ὁ μᾶλλον ἐπικίνδυνος ἐχθρὸς τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὁ δὲ Μπολσεβικισμὸς εἶναι ὠμὸς καὶ ἐμφανῆς καὶ λυσσώδης τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀνατροπεύς. Ἀρχεῖ ν' ἀναμνησθῶμεν τοὺς λυσσώδεις κατὰ τῆς Χριστ. θρησκείας ἀγῶνας τῶν Μπολσεβίκων ἐν Ρωσσίᾳ πρὸ τῶν ὁποίων ὄχριοῦν καὶ οἱ ἀπαισιώτεροι εἰδωλολατρικοὶ διωγμοὶ τοῦ Νέρωνος, Καλλιγούλα, Δεκίου, Διοκλητιανοῦ κ.λ.π. Οἱ μὲν λοιπὸν ἀποκαλοῦν τὸν Χριστὸν ριζοσπάστην Σοσιαλιστήν, ἀναρχικὸν ἐπαναστάτην καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ὡς Σοσιαλιστικὴν πραγματείαν, οἱ δὲ ὡς φίλον τῶν κεφαλαιοκρατῶν... Ἄλλ' ὡς γνωστὸν ἐκ τῶν καρπῶν κρίνομεν περὶ τῆς ἀξίας τοῦ δένδρου· ἐὰν λοιπὸν παραβάλωμεν ἔστω καὶ ἀκροθιγῶς τοὺς λόγους καὶ τὰ ἐν σχέσει πρὸς τοὺς πτωχοὺς ἔργα καὶ προσπαθείας τοῦ Χριστοῦ μὲ ἐκεῖνα τῶν Σοσιαλιστῶν, θὰ ἴδωμεν ὅτι ἐκεῖνοι μὲν ἄλλα λέγουν καὶ ἄλλα πράττουν, ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ μεγαλύτερος φίλος καὶ εὐεργέτης τῆς δυστυχοῦς κοινωνίας. Ἐκεῖνοι ὡς οἱ Φαρισαῖοι ἐπιβάλλουν διὰ τῶν λόγων φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα καὶ ὀλέθρια... ἐν ᾧ αὐτοὶ οὐδὲ ἄκρω δακτύλῳ ἄπτονται αὐτῶν.

Ὡστε πᾶσαι αἱ Σοσιαλιστικαὶ ἀποχρώσεις εἶναι σφόδρα πολέμια ὄχι μόνον πρὸς ἀλλήλας καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὸν Χριστιανισμόν ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰ ἀληθῆ τοῦ πτωχοῦ λαοῦ συμφέροντα καὶ τῆς ἐν γένει κοινωνίας. Ὁ Σοσιαλισμὸς δὲν ἔχει ἐννοήσει ὅτι ἡ ρίζα τοῦ κακοῦ δὲν εἶναι ἐξωτερικὴ καὶ μηχανικὴ ἀλλ' ἐσωτερικὴ λόγῳ τῆς διαφθορᾶς τῆς ἐπιπολαζούσης ἐν τῇ κοινωνίᾳ. «*Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ* (ἦτοι τὸ ἰδεώδες τοῦ Χριστιανισμοῦ) *ἐν ὑμῖν αὐτοῖς ἐστὶν*» διακηρύσσει ὁ Χριστὸς. Ἄν δὲν ἠθικοποιηθῇ καὶ ἂν δὲν ἐξαγνισθῇ ἡ ἀνθρωπότης δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπέλθῃ ἡ συνδιαλλαγὴ τῶν διαφόρων κοινωνικῶν τάξεων. Ὁ Χριστιανισμὸς προχωρεῖ ἐκ τῶν ἔσω πρὸς τὰ ἔξω καὶ ὄχι ὅπως ὁ Σοσιαλισμὸς ἐκ τῶν ἔξω πρὸς τὰ ἔσω. Ἄν δὲν ἠθικοποιηθοῦν ἐσωτερικῶς

Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

Ἐπιπέδου, ἀλλ, μὲ πόσας φοβερὰς δοκιμασίας, ἀνηκούστους συμφορὰς, μ' αἵματα πόσα καὶ βασανιστήρια καὶ τῶν Μαρτύρων Σου σεπτὰ μαρτύρια, οὐ καὶ τῆς ἄμμου εἶναι περισσότεροι καὶ τῶν ἀστέρων τοῦρανοῦ λαμπρότεροι, ἠχοδομήθη οἰκοδόμημα τὸ Σὸν κ' εἰς τὸν παρόντα ἀνυψώθη κολοσσόν, τοῦ οὐρανοῦ ὅς εἶναι ὑψηλότερος κ' ἀδαμαντίνου τείχους στερεώτερος.

Ἐπιπέδου δὲ ἔχει στύλους, πύριν' εἶν' αὐτοί, γὰρ διασειση τις αὐτοὺς ἀδυνατεῖ, γὰρ διασειση τις αὐτοὺς ἂν πειραθῆ, πύρινοι εἶναι, θέλ' εὐθύς πυρποληθῆ. Οἱ στῦλοι εἶν' αἱ Σύνοδοι αἱ θεϊκαί, αἱ ἐπιπέδου Σύνοδοι αἱ Οἰκουμενικαί. Συνῆλθον ἄνδρες εἰς αὐτὰς μεγαλοφυεῖς πίστεως πλήρεις, ἄγιοι, θαυματουργοὶ οὐκ ἁμαρτίας σκότης δὲν ἐσκοτίζεν, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἐφώτιζεν.

Αἱ Σύνοδοι αὐταὶ εἶναι συμπληρωτικαὶ αἱ μὲν τῶν δέ, δὲν εἶναι ἀνατρεπτικαί. Ἄν Σύνοδος τις γίνῃ ἀνατρεπτικὴ ἐκείνων, Σύνοδος εἶν' αὕτη ληστρική, ἐπαναστάτις κατὰ τῆς Θεότητος, τῆς σωτηρίας δὲ τῆς ἀνθρωπότητος τὸν ἀφρευκτὸν ζητοῦσα καταποντισμὸν καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας τὸν ἀφανισμόν. Πλὴν τὴν Ὁρθοδοξίαν ν' ἀφανίσωσιν οὐδ' αἱ τοῦ Ἄδου πύλαι θὰ ἰσχύσωσι.

Ἄφατος εἶν', Ἑλλάς μου, ἡ ἀνδρεία Σου ἀφατος εἶν' ἡ μεγαλοφυΐα Σου, ἀφάτου δόξης ἡ φιλολογία Σου, ἀφάτου δόξης ἡ καλλιτεχνία Σου παντὸς πλὴν ἄλλου κλέους Σου λαμπρότερον, παντὸς Σου ἄλλου κλέους ὑψηλότερον εἶναι τὸ ὅτι Σὺ τῆς παναγίας Σου θεματοφύλαξ εἶς Ὁρθοδοξίας Σου ἕως οὗ πᾶσ' ἡ οἰκουμένη ἐνανθῆ ὑπὸ ποιμένα τὸν Χριστὸν κ' ἀδελφωθῆ.

Τίμα ἀεὶ, Ἑλλάς, τὴν παναγίαν Σου, τὴν Ζωηφόρον τίμη Ὁρθοδοξίαν Σου. Ἐχε τὸ ὄμμα Σου ἀεὶ ἀκόιμητον, τὸν θησαυρὸν Σου τοῦτον τὸν ἀτίμητον ἵνα μὴ κλέπται καὶ λησται συλήσωσι κ' εἰς ἀπωλείας Σε βυθὸν βυθίσωσι. Τὸ πρόσωπόν Σου λάμπ' ὑπὲρ τὸν ἥλιον, εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν τὴν ὑψήλιον καλεῖς, ὡς ποιμὴν μία ἵνα ἐνωθῆ ὑπὸ ποιμένα τὸν Χριστὸν κ' ἀδελφωθῆ.

ΧΡ. ΘΟΥΑΣ Γυμνασιάρχης

τὰ ἄτομα καθ' ἑαυτὰ πῶς θὰ ἐπιδράσῃ εἰς τὸ κοινωνικὸν περιβάλλον; Μικρὰ ζύμη ὄλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. Ἀρχοῦμεθα εἰς τὰ ὀλίγα ταῦτα καθ' ὅτι ὁ χρόνος καὶ χρόνος δὲν μᾶς ἐπιτρέπουν ἵνα ἐκτενέστερον ἀσχοληθῶμεν.

Ἀρχιμ. ΔΙΟΝ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΟΥ Α' ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΗΣ ΡΟΥΘ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

Εἶδομεν ἀνωτέρω ἐν συντόμῳ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἱεροῦ βιβλίου τῆς Ρουθ, καὶ πᾶν ὅ,τι ἄλλο ἦτο δυνατόν νὰ λεχθῆ ὡς προεισαγωγή συντελοῦσα πρὸς πλήρη κατανόησιν τοῦ ἱεροῦ κειμένου. Ἀρχεται δὲ οὕτω τὸ πρῶτον τούτου κεφάλαιον.

«Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κρίνειν τοὺς Κριτὰς, καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν τῇ γῆ».

Ἴδου κατὰ λέξιν ἡ ἐρμηνεία. Καὶ ἐγένετο, λέγει, ὅτε οἱ Κριταὶ ἔκριναν τὸν Ἰσραὴλ, τότε συνέβη λιμὸς, ἦτοι πείνα ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Ἰουδαίας. Ἄλλ' ἐξετάσωμεν πρῶτον τίνας ἦσαν οἱ Κριταὶ οὗτοι, καὶ τίνην τρόπον ἔκρινον τὸν Ἰσραὴλ. Οἱ Κριταὶ κατὰ τὴν Ἁγίαν Γραφὴν ἦσαν ἄνδρες εὐσεβεῖς, ἀνδρεῖοι καὶ ζηλωταὶ τοῦ Νόμου καὶ τῆς Ἱερᾶς τοῦ Μωϋσέως θρησκείας τοὺς ὁποίους ὁ Θεὸς ἀνήγειρεν ὡς ἐλευθερωτὰς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. Οἱ Κριταὶ δὲ οὗτοι ἔκρινον οὕτω τὸν Λαὸν Ἰσραὴλ. Ὅτε δηλαδὴ ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς παραδιδόμενος εἰς τὴν ἀσέβειαν καὶ τὴν εἰδωλολατρείαν, καὶ ἕνεκα τούτου καθυποδουλούμενος ἐτυραννέτο ὑπὸ τῶν πέριξ ἐθνῶν, τότε ὁ Θεὸς εὐσπαγγιζόμενος τὸν ἀχάριστον τοῦτον λαόν, ἀνήγειρε τοὺς Κριτὰς τούτους ὡς ἄρχοντας καὶ κυβερνήτας, ἀλλὰ καὶ ὡς στρατήγους γενναίους ἐναντίον τῶν ἐθνῶν, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἀπληεθύνθη αὐτοὺς καὶ ἔξων ἐν εἰρήνῃ. «Καὶ ἤγειρε Κύριος ὁ Θεὸς Κριτὰς, καὶ ἦν Κύριος μετὰ τοῦ Κριτοῦ καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ Κριτοῦ, ὅτι παρεκλήθη Κύριος ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν» (Κριτ. Β' 18). Καὶ κατωτέρω. «Καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον. Καὶ ἤγειρε Κύριος Σωτῆρα τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἔσωσεν αὐτούς.» (Κριτ. Γ' 9).

«Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κρίνειν τοὺς Κριτὰς καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν τῇ γῆ. Καὶ ἐπορεύθη ἀνήρ ἀπὸ Βηθλέεμ Ἰούδα τοῦ παροικῆσαι ἐν ἀγρῷ Μωάβ, αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ. Καὶ ὄνομα τῷ ἀνδρὶ Ἐλιμέλεχ καὶ ὄνομα τῷ γυναικὶ αὐτοῦ Νωεμίν, καὶ ὄνομα τοῖς δυοῖν υἱοῖς αὐτοῦ Μααλὼν καὶ Χελεὼν ἐκ Βηθλέεμ γῆς Ἰούδα».